

2. Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, 8, 9 og 13 i direktiv 75/442, som ændret ved direktiv 91/156, idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for så vidt angår deponeringen af ukontrolleret affald i Olvera, provinsen Cádiz (den selvstyrende region Andalusien) for at sikre anvendelsen af det nævnte direktiv.

3. Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 21. april 2005

i sag C-186/04, **Pierre Housieaux mod Délégués du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale** (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État) (¹)

(Direktiv 90/313/EØF — fri adgang til miljøoplysninger — anmodning om oplysninger — begrundelsespligt i tilfælde af afslag — ufravigelig frist — en offentlig myndigheds tavshed under svarfristen — stiltiende afslag — grundlæggende ret til en effektiv domstolsbeskyttelse)

(2005/C 171/09)

(Processprog: fransk)

I sag C-186/04, angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Conseil d'État (Belgien) ved afgørelse af 1. april 2004, indgået til Domstolen den 22. april 2004, i sagen Pierre Housieaux mod Délégués du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale, procesdeltagere: Société de développement régional de Bruxelles (SDRB), Bati-pont Immobilier SA (BPI), Immomills Louis de Waele Development SA (ILDWD), har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta, P. Kūris, G. Arestis og J. Klučka (refererende dommer); generaladvokat: J. Kokott; justitssekretær: R. Grass, den 21. april 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) Den frist på to måneder, der er fastsat i artikel 3, stk. 4, i Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger, er en ufravigelig frist.

2) Den afgørelse, der er omhandlet i artikel 4 i direktiv 90/313, og som kan indbringes til retlig eller administrativ prøvelse af den, der har fremsat anmodningen, er den stiltiende afvisning, der følger af, at den offentlige myndighed har forholdt sig tavs i to måneder.

3) Artikel 3, stk. 4, i direktiv 90/313, sammenholdt med samme direktivs artikel 4, er ikke med henblik på at yde en effektiv domstolsbeskyttelse i en situation som den, der foreligger i hovedsagen, til hinder for en national lovgivning, hvorefter den offentlige myndigheds tavshed i to måneder betragtes som en stiltiende afvisning, der kan gøres til genstand for en retlig eller en administrativ prøvelse i overensstemmelse med den nationale retsorden. Nævnte direktivs artikel 3, stk. 4, er imidlertid til hinder for, at en sådan afgørelse ikke er ledsaget af en begrundelse på tidspunktet for udløbet af fristen på to måneder. Under disse omstændigheder skal den stiltiende afvisning anses for at være behæftet med en ugyldighedsgrund.

(¹) EUT C 156 af 12.6.2004.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 4. maj 2005

i sag C-335/04, **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig** (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2000/43/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2005/C 171/10)

(Processprog: tysk)

I sag C-335/04, angående et traktatbrudssøgsmål i henhold til artikel 226 EF, anlagt den 30. juli 2004, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Martin og H. Kreppel) mod Republikken Østrig (befuldmægtiget: E. Riedl), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne P. Kūris og J. Klučka (refererende dommer); generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: R. Grass, den 4. maj 2005 afsagt dom, hvis konklusion lyder således: